

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

MAIG DE 1922

ANY III — NUM. 24

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er - BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

El Sindicat, necessitat cada dia més imperiosa

Cada dia la lluita pels interessos de classe és més aguda, cada dia més la gent va agrupant-se per la defensa de llurs interessos i cada dia se sent més la necessitat d'aquest agrupament i d'un vertader contacte de colzes per aquesta defensa, puix l'individu per fort que sigui li tocarà sempre sucumbir davant la força de l'agrupació. Ja és vell, però cada dia té més realitat el principi de «la unió fa la força».

Els metges, doncs, com a homes de treball, tenim també interessos a defensar i no podem pas ser una excepció; sinó ens unim formant un feix fort, unit i robust, ens tocarà perdre en la lluita que ja no s'apropa, sinó que ja la tenim a sobre. Abans d'ahir, diguem-ho així, era a Mataró que unes quantes germandats s'associaren per a resistir les exigències dels metges de la població, —hem de creure legítimes quan eren tots— a aquests els hi tocà perdre; ahir era un Sindicat de pagesos del Panadés, que no sols no volen acceptar les noves condicions, molt raonables, demanades pel metge que feia 30 anys o més els servia amb vertader desvetllament i tota mena de sacrificis, sinó que àdhuc tenen la pretensió d'atemptar contra el fur intern de la seva consciència, entaulant-se una lluita que encara dura; com és la majoria d'un poble (Montblanc) que es posa en pugna contra tots els seus metges, creient-se aquests un dia fins menaçada llur pròpia existència i havent d'emigrar del poble i *altres* i *altres*; avui es Sabadell on se va repetir el cas de Mataró, i demà seran molts altres punts.

El corrent mutualista, cada dia més imperiós i amb traçes de fer-se menaçador, una de les modalitats primeres que pren és la de la lluita contra la malaltia, que moltes voltes resulta contra els metges, volent-ho o sense voler-ho. Primer les mutualitats contra la malaltia eren sols de les classes humils, ara ja no són classes humils soles, sinó classes més poderoses i acabaran per agrupar-se totes les classes sens distinció;

primer eren modestes germandats, avui ja són societats asseguradores importants i mutuels de milers d'associats amb capitals respectables i amb socis rendistes i capitalistes, i pròximament hi ha senyals que seran fins els Centres Oficials els organitzadors d'aquestes defenses. Tot això no vol dir res, companys? No creieu encara, els que ja no ho esteu, en la necessitat d'unir-nos per a defensar-nos.

La lluita és inevitable, defugir-la, és no voler veure la realitat. Fins ara, ni els poders de l'Estat s'havien atrevit a posar tarifa als nostres honoraris, a no ser als serveis oficials; si no ens unim per a defensar-nos, seran els nostres clients qui, no solament ens els tarifaràn, sinó que ens convertiran en senzills assalariats, amb el jornal que a ells els sembli, si no es limiten a fer-nos la mercè de deixar-nos treballar de franc, com ja se'n donen casos repetits en els grans centres. En els pobles ja es donen molts casos de veïns que s'associen, per a tenir un metge al seu gust amb condicions que, per ara, mercès a l'influència del SINDICAT es fixen de comú acord, però si el SINDICAT no conserva i augmenta el seu prestigi, seran els veïns sols, els que fixaran les condicions. I alguns metges de fora! Pobres il·lusos! després d'haver obtingut alguns avantatges, mercès al SINDICAT, es creuen que aquest ja no els és necessari i, amb marcada ingratitud i inconsciència, es neguen a pagar unes miserables pessetes de quota! Que deixin que el SINDICAT desaparegui, ja s'ho trobaran!

Amb lo dit abans, ja es pot comprendre que no són sols els companys de fora els que perillen, sinó que són tots, a part que hem de partir sempre del principi que tots junts constituïm una família i allò que favoreix a un membre, favoreix a tots i, al revés, que allò que a un perjudica, en últim terme a tots perjudica, com ja hem dit altres vegades.

Ja no és sols el metge com a subministrador de treball, com a obrer intel·lectual, que ha de defensar-se, sinó també com a patró, en certs casos. És ben recent el cas d'un company que ha rebut un avís cominatori d'un sindicat, exigint l'augment de sou d'uns